

Rapport

Datum: 20 april 2004

Rapportnummer: 2004/131

Klacht

Verzoeker klaagt er over dat de Belastingdienst/Douane Rotterdam zich voor onderzoek ingevolge de douanewetgeving ten onrechte de toegang heeft verschaft tot twee door hem gehuurde zogeheten opslagboxen.

Beoordeling

1. Verzoeker klaagt er over dat de Belastingdienst/Douane Rotterdam (hierna: de Douane) zich op 4 maart 2003 ingevolge de douanewetgeving de toegang heeft verschaft tot twee door hem van het bedrijf X gehuurde zogeheten opslagboxen.

Volgens verzoeker sprak de Douane op 4 maart 2003 om 12.57 uur de voicemail van zijn mobiele telefoon in met de mededeling dat aangezien hij niet te bereiken was, het onderzoek in zijn afwezigheid zou worden uitgevoerd. Verzoeker luisterde na het onderzoek door de Douane zijn voicemail af.

2. X is een zogenaamd self-storage bedrijf dat (onder meer) opslagboxen verhuurt aan particulieren en bedrijven. Om zich de toegang tot de boxen te kunnen verschaffen heeft de Douane de sloten van verzoekers boxen doorboord. Na afloop van het onderzoek zijn in opdracht van en op kosten van de Douane nieuwe sloten in de boxen geplaatst.

De twee boxen bevonden zich op de locatie van X.

3. In reactie op de klacht liet de Douane weten dat self-storage bedrijven zoals X op industrie- en bedrijventerreinen zijn gevestigd waar intensief verkeer van goederen plaatsvindt. Op het bedrijventerrein waar X is gevestigd, bevindt zich volgens de Douane ook een opslagruimte voor niet-communautaire goederen. Het risico van statusverwisseling van communautaire en niet-communautaire goederen is derhalve aanwezig, aldus de Douane. Self-storage bedrijven verhuren opslagruimten aan particulieren en bedrijven. Het gaat daarbij om locaties waar niet alleen particulieren maar ook veel kleine import- en exportbedrijven en een enkel groot bedrijf opslagboxen huren. Door dit gemengde karakter van de verhuur aan particulieren en bedrijven valt de gehele plaats onder douanecontrole. De Douane is derhalve van oordeel dat zij op grond van de haar in artikel 12, aanhef en onder c. Douanewet (zie Achtergrond, onder 1.) gegeven controlebevoegdheid, te weten het aan onderzoek onderwerpen van plaatsen voor distributie en overslag voor goederen die over de weg worden vervoerd, bevoegd was om het complex van X te onderzoeken.

4. Voorts liet de Douane weten bij de controle van X zo mogelijk de individuele boxhuurders telefonisch te hebben benaderd en in de gelegenheid te hebben gesteld om het onderzoek van de door hun gehuurde box(en) bij te wonen. Wanneer de huurder niet kon worden bereikt of niet bij het onderzoek aanwezig kon zijn, werd de box door de

Douane geopend door het uitboren van het slot. Als de huurder geen toegang verleende voorziet de Douanewet volgens de Douane in de mogelijkheid voor de inspecteur om zich met geweld de toegang tot de box verschaffen. In zo'n geval werd na afloop van het onderzoek een sticker op de betreffende box geplakt en werd X in kennis gesteld van het onderzoek.

5. Volgens de Douane werd door haar om ongeveer 12.57 uur in de voicemail van verzoekers mobiele telefoon ingesproken dat kort daarna zijn boxen zouden worden geopend. Het onderzoek vond om 13.20 uur plaats. De Douane liet weten dat verder uitstel van het onderzoek van verzoekers boxen uit het oogpunt van controle niet wenselijk was. Derhalve is volgens de Douane haar mening gerechtvaardigd dat verzoekers boxen in zijn afwezigheid met geweld geopend dienden te worden. Verder uitstel was niet wenselijk vanwege het mogelijke risico dat de goederen tussentijds zouden kunnen worden verwijderd. Uit eerdere controles bleek immers dat er ook illegale goederen opgeslagen lagen waaronder cocaïne, XTC, hasj, illegale merkkleding en kinderporno. De aard van deze goederen maakt het volgens de Douane niet ondenkbeeldig dat de hierbij betrokken criminelen desnoods met geweld zouden trachten deze goederen veilig te stellen. Bij een eerdere actie in Amsterdam werd door een bestuurder zelfs op haar ingereken, aldus de Douane. In Rotterdam werd door de Douane een huurder op de locatie aangehouden, die in het bezit was van een vuurwapen. Om deze redenen zijn de reactietermijnen en de duur van de actie bij X bewust kort gehouden om de veiligheid van de Douanemedewerkers, het personeel van het self-storage bedrijf, alsmede de klanten van X zoveel mogelijk te garanderen.

6. Naar aanleiding van de bovenvermelde reactie liet de Douane door de Nationale ombudsman daarnaar gevraagd weten dat haar onderzoek van de (ongeveer) 700 opslagboxen bij X op 4 maart 2003 tot 20.00 uur had geduurd. Een dag later, te weten op 5 maart 2003, was het onderzoek voortgezet. Op 5 maart 2003 had het onderzoek alleen in de ochtend plaatsgevonden, aldus de Douane. Op 4 maart in de avonden tot 20.00 uur, alsmede op 5 maart vonden volgens de Douane met name onderzoeken plaats van opslagboxen, waarvan de huurders eerder telefonisch daarnaar gevraagd hadden aangegeven bij het onderzoek van hun boxen aanwezig te willen zijn, maar daar op dat moment niet toe in staat waren. De Douane liet weten dat nog niet door haar gecontroleerde boxen op 4 en 5 maart in de ochtend waren bewaakt.

7. De Douane is ingevolge artikel 12 Douanewet bevoegd bepaalde locaties aan onderzoek te onderwerpen. Uit de Memorie van Toelichting bij de Douanewet (zie Achtergrond, onder 2.) blijkt dat als locaties in artikel 12 zijn aangewezen die locaties waar een intensief verkeer van niet-communautaire en communautaire goederen plaatsvindt. Controle van deze locaties is gewenst omdat de mogelijkheid tot fraude aldaar aanwezig is. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan statusverwisseling - verwisseling van communautaire en niet-communautaire goederen - van aldaar aanwezige goederen.

8. De Nationale ombudsman acht het standpunt van de Douane aannemelijk dat in dit geval het risico van statusverwisseling van niet-communautaire en communautaire goederen op de locatie van X aanwezig is. In aanmerking genomen het hiervoor onder 7. vermelde in de Memorie van Toelichting bij de Douanewet dat controle op dergelijke locaties gewenst is, alsmede de aard van de activiteiten van X, te weten de verhuur van opslagboxen aan particulieren en bedrijven, kan de Douane in haar standpunt worden gevolgd dat zij overeenkomstig het bepaalde in artikel 12 Douanewet bevoegd was de door verzoeker van X gehuurde boxen aan een onderzoek te onderwerpen.

9. De Douane heeft echter in strijd gehandeld met het bepaalde in artikel 11, eerste lid Douanewet (zie Achtergrond, onder 1.) door verzoeker niet te vragen om toegang te verlenen tot de twee door hem gehuurde boxen. In aanmerking genomen dat de Douane op 4 maart in de avonduren tot 20.00 uur en in de ochtend van 5 maart huurders desgewenst in de gelegenheid heeft gesteld om bij het onderzoek naar hun box(en) aanwezig te zijn, had het in verzoekers geval op de weg van de Douane gelegen om op 4 maart om 12.57 uur in verzoekers voicemail in te spreken dat zij hem verzocht binnen een redelijke door de Douane te bepalen termijn (telefonisch) tot haar te wenden, teneinde hem te verzoeken de toegang te verlenen tot de twee door hem gehuurde boxen.

Door te handelen zoals is gedaan, kon voorts niet met verzoeker worden besproken of hij, dan wel een belangenbehartiger, binnen de door de Douane uitgetrokken tijd van het onderzoek, bij het onderzoek van de door hem gehuurde boxen aanwezig wenste zijn.

De onderzochte gedraging is in zoverre niet behoorlijk.

10. Overigens liet de Douane weten dat op 12 december 2003 door haar met de vereniging van verhuurders in de self-storage branche, te weten de Self Storage Association te Amsterdam een controleprotocol (zie Achtergrond, onder 5.) is opgesteld. In het protocol staat onder meer vermeld dat de Douane bij soortgelijke controles als de bovengenoemde in beginsel alle huurders van de te controleren boxen telefonisch zal uitnodigen de box te openen. Daarbij zal de Douane de huurder een redelijke termijn gunnen aan het verzoek tot opening te voldoen. De particuliere huurders zullen door de Douane zoveel mogelijk op de avond voorafgaande aan de controle worden benaderd.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, is gegrond.

Onderzoek

Op 6 mei 2003 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift, gedateerd 27 april 2003, van de heer H. te Rotterdam, met een klacht over een gedraging van de

Belastingdienst/Douane Rotterdam.

Verzoeker had zich al eerder, bij e-mailbericht van 26 maart 2003, tot de Nationale ombudsman gewend. Uit zijn e-mailbericht bleek dat verzoeker zijn klacht eerder schriftelijk had voorgelegd aan de directie van de Belastingdienst/Douane Rotterdam, maar dat de klacht niet behandeld was volgens de wettelijke voorschriften voor klachtbehandeling (hoofdstuk 9 Algemene wet bestuursrecht). In verband daarmee werd verzoekers klacht door de Nationale ombudsman doorgestuurd naar de Belastingdienst/Douane Rotterdam. Op 22 april 2003 werd de klacht door de Belastingdienst/Douane Rotterdam afgehandeld. Naar aanleiding van verzoekers brief van 27 april 2003 werd naar de gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de minister van Financiën, een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de Belastingdienst/Douane Rotterdam verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben. Tevens werd de Belastingdienst/Douane Rotterdam een aantal specifieke vragen gesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen. De Belastingdienst/Douane Rotterdam deelde mee zich met de inhoud van het verslag te kunnen verenigen.

Verzoeker gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Bevindingen

De bevindingen van het onderzoek luiden als volgt:

A. FEITEN

1. De Belastingdienst/Douane Rotterdam (hierna: de Douane) heeft zich op 4 maart 2003 voor onderzoek in afwezigheid van verzoeker de toegang verschaft tot twee door verzoeker van bedrijf X gehuurde zogeheten opslagboxen. Om zich de toegang tot de boxen te kunnen verschaffen heeft de Douane de sloten van verzoekers boxen doorboord. Na afloop van het onderzoek zijn in opdracht van en op kosten van de Douane nieuwe sloten op de boxen geplaatst. De twee boxen bevonden zich op het complex van X.

X is een zogenaamd self-storage bedrijf, dat opslagruimte aanbiedt aan particulieren en bedrijven. Het complex van X bevat honderden opslagboxen. X biedt voorts extra service op het gebied van verpakkingsmateriaal en vervoer.

2. Bij brief van 4 maart 2003 wendde verzoeker zich met een klacht tot de directie van de Douane. Deze brief luidt onder meer als volgt:

“Tot mijn stomme verbazing hoorde ik vanmiddag, om plusminus 16.00h bij het afluisteren van mijn voice-mail, een merkwaardig bericht.

Uw medewerkers zouden om 12.57h er toe zijn over gegaan om in te breken in door mij bij (X; N.o.) gehuurde boxen. Dit werd door een zekere mevrouw (Y; N.o.), medewerker bij uw dienst zoals ze zelf aangaf, ingesproken op mijn voice-mail.

Men zou hiertoe overgaan omdat ik om 12.57h niet bereikbaar zou zijn.

Ik wil er in de eerste plaats op wijzen dat in mijn overeenkomst met (X; N.o.), (...), er gesproken wordt over een behoorlijke voorafgaande aankondiging, indien inspectie nodig mocht zijn.

U zult het met mij eens zijn dat wanneer bij het eerste de beste telefoontje om 12.57h mijn telefoon toevallig niet aanstaat dit nog geen aanleiding kan zijn om **onmiddellijk** het slot van de door mij gehuurde box te breken en mijn box te inspecteren.

Ik zou mij kunnen voorstellen dat u hiertoe overgaat indien ik dagen en in dringende gevallen misschien wel een dag niet te bereiken zou zijn. En dat hieraan een **behoorlijke aankondiging** voorafgaat.

Indien de douane hiertoe wel overgaat à la minute, dan verwacht ik dat er een huiszoekingsbevel is. Ik mag dan aannemen dat ik dan “ergens” van verdacht word.

Een dwingende reden voor de overheid/douane om inbreuk te maken op mijn privacy zou b.v. zijn als ik ervan verdacht zou worden te handelen in XTC-pillen en deze bij (X; N.o.) mogelijk opgeslagen heb.

Na ontvangst van uw reactie zal ik de correspondentie tussen uw dienst en mij, inzake deze kwestie, voorleggen aan de Nationale ombudsman.

Mijns inziens omdat er hier sprake is van onbehoorlijk bestuur dan wel optreden van een overheidsdienst. Hierbij is er, zonder dat daar gegronde reden toe was, inbreuk gepleegd op mijn privacy.

(...)

Ik hoop in uw reactie van u te vernemen hoe u in de toekomst dit soort “calamiteiten” denkt te voorkomen.”

3. Bij brief van 24 maart 2003 stuurde de Douane verzoeker een afschrift van de door haar naar X gestuurde brief van 3 maart 2003 betreffende het verzoek tot toetreding. Deze brief luidt onder meer als volgt:

“Hierbij verzoek ik u onder verwijzing naar het gestelde in:

de artikelen 11, 12 en 27 van de Douanewet (Wet van 2 november 1995, tot herziening van de douanewetgeving, laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2002, 617) (zie Achtergrond, onder 1.; N.o.);

alsmede artikel 83 van de Wet op de accijns (Wet van 31 oktober 1991, houdende vereenvoudiging en uniformering van de accijnswetgeving, laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2002, 231) (zie Achtergrond, onder 3.; N.o.);

artikel 50 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen (Wet van 2 juli 1959, houdende regelen, welke aan een aantal rijksbelastingen gemeen zijn, laatstelijk gewijzigd bij Stb. 2002, 617) (zie Achtergrond, onder 4.; N.o.);

toegang te verlenen tot alle gedeelten van uw gebouw(en) en alle daarbij behorende grond, voor het ingevolge de belastingwetgeving te verrichten onderzoek.

Bij dit onderzoek bent u verplicht desgevraagd de aanwijzingen te geven die voor het onderzoek nodig zijn. De eventuele kosten voor vervanging van door de douane geopende sloten zullen worden vergoed voor een bedrag van maximaal € 10 per stuk.”

4. In reactie op de hiervoor onder 2. vermelde brief liet de Douane verzoeker bij brief van 22 april 2003 onder meer het volgende weten:

“Omschrijving van uw klacht

Op 4 maart heeft Douane een controle uitgevoerd in de door u bij (X; N.o.) gehuurde boxen. U heeft vastgesteld dat Douane u vooraf slechts één keer heeft benaderd en wel via voicemail. Het ingesproken bericht meldde dat de controle direct zou plaatsvinden nu u telefonisch onbereikbaar was.

In uw brief en tijdens het gesprek van 10 april heeft u zich erover beklagd dat de gronden voor deze controle ontbreken. Voorts bent u van mening dat men u ten onrechte niet persoonlijk heeft benaderd voor eventuele aanwezigheid bij de controle.

(...)

Controle

De brief gericht aan (X, zie A.3.; N.o.) - aan u gezonden door (de Douane; N.o.) - geeft de wettelijke bepalingen aan die ten grondslag lagen aan de controle. Deze wettelijke bepalingen zien op een algemene bevoegdheid om plaatsen voor distributie en overslag en aldaar aanwezige goederen te onderzoeken in het kader van de naleving van de douanewetgeving. De lokatie van (X; N.o.) voldoet aan het begrip.

De Douane heeft voor deze controle alle individuele huurders benaderd en in de gelegenheid gesteld om de controle bij te wonen. Wanneer de huurder niet kon worden

bereikt of niet bij de controle aanwezig kon zijn is de opslagruimte door de douane geopend door het uitboren van het slot. Als de gebruiker geen toegang verleent voorziet de Douanewet in de mogelijkheid voor de inspecteur om zich met geweld toegang te verschaffen.

Vastgesteld is dat Douane u zonder succes op twee telefoonnummers heeft trachten te bereiken en dat verder uitstel uit oogpunt van de controle niet wenselijk was.

Afweging

(...)

Ten aanzien van de controle (...) is uit intern onderzoek echter niet gebleken dat Douane haar bevoegdheden onjuist heeft gebruikt. Evenmin is naar voren gekomen dat zij meer gebruik heeft gemaakt van haar bevoegdheden dan redelijkerwijs voor de vervulling van de taak nodig was.

Voor de toekomst zullen wij voorzover mogelijk nog meer rekening trachten te houden met de impact van deze controles op personen.”

B. Standpunt verzoeker

Voor het standpunt van verzoeker wordt verwezen naar de klachtomschrijving onder Klacht. In zijn verzoekschrift van 27 april 2003 merkte verzoeker voorts nog onder meer het volgende op:

“Ik zal aan de hand van (de in de onder **A.4.** opgenomen brief; N.o.) gehanteerde indeling mijn kanttekeningen plaatsen bij de handelwijze van de dienst douane.

(...)

Controle

De douane zou alle huurders hebben benaderd en in de gelegenheid hebben gesteld de controle bij te wonen volgens (de Douane; N.o.). (...) (De Douane maakt; N.o.) het nog spannender door in het telefonisch onderhoud met mij te beweren dat de douane dienst **niet** gehouden is om betrokkenen in te lichten indien zij tot visitatie over gaat.

Verder heeft (de Douane; N.o.) “vastgesteld” dat (zij; N.o.) mij op twee telefoonnummers heeft trachten te bereiken alvorens zich om 13.30 h toegang te verschaffen tot mijn box.

Ik ben echter alleen om 12.57 h op mijn mobiele telefoon gebeld. Ik daag (de Douane; N.o.) uit om aan te geven op welk tijdstip ik op mijn vaste aansluiting thuis ben gebeld. Ik heb thuis namelijk een antwoordapparaat (...). Ook anderen hebben hiervan gebruik gemaakt. Het zou wel zeer toevallig zijn dat mijn antwoordapparaat niet functioneert

wanneer ambtenaren van de douane dienst naar mij bellen. Volgens (de Douane; N.o.) zou het best mogelijk zijn dat mijn antwoordapparaat uitstond of niet goed functioneerde op dat moment.

Aangaande de bevoegdheid van de douane om zich toegang te verschaffen tot mijn box Ik ben van oordeel dat de interpretatie van de wettelijke bepalingen zoals die door de juristen van de dienst belastingen/douane toegepast is een andere is dan de interpretatie van mij en van juristen niet in dienst van de douane/belastingen.

Ik ben van mening dat er hier, met name in mijn situatie dus, geen sprake is van een plaats van overslag of distributie zoals bedoeld in de aangehaalde wettelijke bepalingen.

Deze wettelijke bepalingen zijn mijns inziens niet bedoeld voor gevallen waarbij er extra ruimte ingehuurd wordt om studieboeken, in mijn geval, of zoals bij anderen wat meubilair op te slaan.

Het gaat hier niet om opslag zoals bij container overslagbedrijven of opslag in loodsen als bedoeld voor handelaren die zaken importeren ter verdere distributie en/of verkoop.

Er is hier dus ook geen sprake van invoer van goederen of "opslag" zoals bedoeld in de wetsartikelen waar de douane dienst zich op baseert.

Privacy

Het feit dat ik er voor de wet niet woon, neemt overigens niet weg dat er inbreuk plaatsvindt op mijn privacy. Iemand die bij een woningbouwcoöperatie extra opslagruimte inhuurt daar komt men ook niet zonder gegronde redenen binnenvallen in de opslagruimte.

(De Douane; N.o.) geeft aan dat er geen schending plaats heeft gehad van privacy omdat ik er niet woonachtig ben.

Iemand die een tuinhuisje heeft en er in de weekeinden verblijft is voor de wet niet op dat adres woonachtig. In zijn tuinhuisje binnenstappen zonder zijn toestemming is niettemin een inbreuk op zijn privacy.

Ongelukkige actie

Het betreft hier niet meer en niet minder dan een ongelukkige actie van de douane.

Men heeft/had waarschijnlijk het vermoeden dat er lieden zijn die de opslagruimten zoals o.a. door (X; N.o.) worden aangeboden misbruiken voor andere doeleinden dan waarvoor ze bedoeld zijn.

De dienst douane heeft dit waarschijnlijk met deze *ongelukkige actie* willen bestrijden en op de koop toe genomen dat er anderen zijn wiens belangen hierdoor ook geschaad

worden.”

C. Standpunt BELASTINGDIENST/dOUANE ROTTERDAM

1. In reactie op de klacht en op een aantal door de Nationale ombudsman gestelde vragen liet de Douane bij brief van 24 oktober 2003 onder meer het volgende weten:

“Antwoorden op de vragen

1 Waarop baseert de Belastingdienst/Douane Rotterdam het standpunt dat de lokatie van (X; N.o.) alsmede de twee zich op deze lokatie bevindende (door verzoeker gehuurde; N.o.) opslagboxen, vallen onder de wettelijke bepalingen zoals genoemd in de brief van 3 maart 2003?

Douane heeft voorafgaand aan de controle (X; N.o.) bij brief van 3 maart 2003 aangegeven op grond van welke bevoegdheden de lokatie kon worden betreden om aldaar aanwezige goederen te onderzoeken in het kader van de naleving van de douane- en accijnswetgeving. Voorts vermeldde de brief tot welke verplichtingen (X; N.o.) gehouden kon zijn.

Bij de controle van de lokatie van (X; N.o.) en de opslagboxen 212 en 213 zijn alléén de artikelen 11, 12 en 27 van de Douanewet toegepast. Ten tijde van de controle bleek er namelijk geen aanleiding te zijn om artikel 83 Wet op de accijns juncto artikel 50 Algemene wet inzake rijksbelastingen te gebruiken. Ten behoeve van de vraag zal douane daarom uitsluitend de douanewetgeving toelichten. (...)

Voor wat betreft de bevoegdheden van de douane geldt dat diverse plaatsen in Nederland kunnen worden betreden om aldaar aanwezige goederen te controleren als douane dat voor een correcte toepassing van de douanewetgeving nodig acht. Artikel 12 van de Douanewet benoemt in dit verband dat entrepots, haventerreinen, luchthavens en plaatsen voor distributie en opslag van goederen die over de weg worden vervoerd aan onderzoek door de douane (inspecteur) zijn onderworpen. Artikel 11 van de Douanewet verplicht degene die dergelijke lokatie/terrein in gebruik heeft desgevraagd toegang te verlenen.

Self-storage centers - zoals (X; N.o.) - zijn op industrie- en bedrijventerreinen gevestigd waar intensief verkeer van goederen plaatsvindt. Op het bedrijventerrein waar ook (X; N.o.) is gevestigd, bevindt zich ook opslagruimte voor niet-communautaire goederen. Het risico van statusverwisseling van communautaire en niet-communautaire goederen is derhalve aanwezig. Voorts gaat het bij self-storage centers om verhuur van opslagruimten aan particulieren en bedrijven. Het gaat daarbij om lokaties waar niet alleen particulieren maar ook veel kleine import- en exportbedrijven en een enkel groot bedrijf opslagboxen huren. Door dit gemengde karakter van de verhuur aan particulieren en bedrijven valt de gehele plaats onder douanecontrole.

Inmiddels heeft de rechtbank van Rotterdam zich gebogen over een tweetal strafzaken die uit de actie zijn gevolgd en welke beide hebben geleid tot een veroordeling van verdachten. De uitspraak van 26 juni 2003 respectievelijk een uitspraak van 21 augustus 2003 zijn (...) bij deze brief gevoegd.

2 Is het juist dat op 4 maart 2003 om 12.57 uur door de douane in de voicemail van verzoekers mobiele telefoon is ingesproken dat de controle direct na deze mededeling zou plaatsvinden nu uit het contact met de voicemail bleek dat verzoeker niet bereikbaar was? Zo ja, is de douane van oordeel dat hij hierdoor verzoeker afdoende heeft benaderd en in de gelegenheid heeft gesteld de controle bij te wonen? Wat voor beleid heeft de douane hierbij tijdens de actie bij (X; N.o.) in het algemeen gevoerd?

De betrokken ambtenaar heeft verklaard dat *tweemaal met tussenpoos van een uur* is gebeld naar de vaste telefoonaansluiting van verzoeker. Vervolgens heeft de douaneambtenaar een boodschap op de voicemail van het mobiele telefoonnummer ingesproken met de mededeling dat (verzoeker; N.o.) graag in de gelegenheid was gesteld bij de boxcontrole aanwezig te zijn, maar aangezien hij niet te bereiken was, de controle zonder zijn aanwezigheid zou worden uitgevoerd. Gesteld dat het juist is dat verzoeker om 12.57 is gebeld (...), dan is de controle inderdaad vrij kort daarna aangevangen en wel om 13.20 uur. In dit verband verwijs ik tevens naar mijn antwoord op vraag 3.

Zo mogelijk waarschuwt Douane de boxhuurder voorafgaand aan het doorboren van het slot. In casu is getracht verzoeker 3 maal telefonisch te benaderen teneinde hem de controle te laten bijwonen waardoor de box niet door douane behoefde te worden geopend. Deze werkwijze is mijns inziens redelijk. Overigens had een ruimere wachttijd in deze zaak geen andere uitkomst geboden, verzoeker heeft zelf vastgesteld dat hij pas om 16.00 uur zijn voicemail heeft beluisterd.

Betreffende de vraag wat voor algemeen beleid douane hierbij tijdens de actie heeft gevoerd is in een eerder schrijven reeds aan u als toegelicht: de controle werd verricht bij (X; N.o.) en om die reden werd dit bedrijf vooraf in kennis gesteld over de voorgenomen controle. (X; N.o.) verstrekke daarop een overzicht van de verhuurde boxen. De boxhuurders daarvan zijn telefonisch door douane benaderd. In het geval geen telefonisch contact met de boxhuurder kon worden gelegd, is na afloop van de controle een sticker geplaatst op de box en werd de boxverhuurder in kennis gesteld over de uitgevoerde controle. Als het voor de controle noodzakelijk was om de box met geweld te openen, werd door (X; N.o.) op kosten van douane een nieuw slot geplaatst en nam deze de sleutel in bewaring. De boxhuurder werd in deze gevallen niet direct door de douane ingelicht. In alle overige gevallen werd de controle vooraf afgestemd met de betreffende boxhuurder.

3 Wat is de reden dat Douane van oordeel is dat verder uitstel van het onderzoek naar verzoekers opslagboxen uit het oogpunt van controle niet wenselijk was en derhalve naar zijn mening gerechtvaardigd was (...) dat hij zich met geweld de toegang kon verschaffen

tot verzoekers boxen?

Verder uitstel was niet wenselijk vanwege het mogelijke risico dat de goederen tussentijds zouden kunnen worden verwijderd. Uit eerdere controleacties bleek immers dat er ook illegale goederen opgeslagen lagen waaronder cocaïne , XTC, hash, illegale

merkkleding en kinderporno. De aard van deze goederen maakt het niet ondenkbeeldig dat de hierbij betrokken criminelen desnoods met geweld zouden trachten deze goederen veilig te stellen. Bij een eerdere actie in Amsterdam werd door een bestuurder zelfs op de douane ingereeden. In Rotterdam werd door douane een huurder op de lokatie aangehouden, die in het bezit was van een vuurwapen.

Om deze redenen zijn de reactietermijnen en de duur van de actie bewust kort gehouden om de veiligheid van douanemedewerkers, personeel van het selfstorage center en klanten zoveel mogelijk te garanderen.

De uitoefening van de bevoegdheid van artikel 27 Douanewet, welke douane toestaat om zich met geweld de toegang tot de lokatie te verschaffen, was in verhouding tot het beoogde doel redelijk en gematigd. In casu heeft douane alleen het slot doorgeboord en na afloop van de controle op eigen kosten een nieuw slot laten plaatsen.

4 Ik verzoek u om in de reactie aan te geven of u de klacht gegrond acht. Indien dat het geval is, verzoek ik u tevens om te laten weten of u daarin aanleiding hebt gevonden tot enigerlei maatregel of actie, ten behoeve van verzoeker dan wel in meer algemene zin.

De Nationale ombudsman heeft de klacht als volgt geformuleerd: “Verzoeker klaagt erover dat de Belastingdienst/Douane Rotterdam zich ten onrechte de toegang heeft verschaft tot twee door verzoeker gehuurde zogeheten opslagboxen voor onderzoek ingevolge de douanewetgeving”.

Douane acht de klacht niet gegrond. Douane heeft gehandeld op grond van de haar in de Douanewet gegeven controlebevoegdheid om deze plaatsen te onderzoeken en heeft zich terecht de toegang verschaft tot deze plaatsen om het onderzoek ingevolge de douanewetgeving mogelijk te maken.

Hoewel wij de klacht niet gegrond achten, heeft douane haar beleid na de eerste actie begin maart van dit jaar in overleg met de branch op dusdanige wijze verfijnd dat zowel de boxverhuurder als de boxhuurders zo min mogelijk last daarvan ondervinden. Zo zijn boxhuurders per brief door de boxverhuurder geïnformeerd over de controles die douane op deze plaatsen kan uitvoeren. Tevens tracht douane boxhuurders een dag voor de actie al per telefoon te benaderen. De ervaring tot nu toe is positief te noemen, want er zijn na de eerste actie geen klachten meer ingediend.”

2. Bij haar bovengenoemde brief voegde de Douane onder meer afschriften van:

2.1. een vonnis van 26 juni 2003 van de meervoudige strafkamer van de rechtbank Rotterdam. In het vonnis staat onder meer het volgende vermeld:

“DE RECHTMATIGHEID VAN DE BEWIJSVERGARING

De raadsman van verdachte heeft namens verdachte het verweer gevoerd dat het aantreffen van de verdovende middelen in de loods en alles wat daarna is aangetroffen niet voor het bewijs van het ten laste gelegde mag worden gebezigd, nu het als onrechtmatig verkregen dient te worden aangemerkt. Om die reden dient verdachte te worden vrijgesproken van de ten laste gelegde feiten, aldus de raadsman

Volgens de raadsman zijn de douaneambtenaren bijzondere opsporingsambtenaren en hun controlebevoegdheden zijn derhalve beperkt tot de bevoegdheden die zij op grond van de bijzondere wetten hebben. De douaneambtenaren beschikken niet over bevoegdheden om overtredingen van de Opiumwet te controleren. De raadsman is van oordeel dat dergelijke bevoegdheden pas mogen worden gebruikt indien er naar aanleiding van een algemeen onderzoek aanwijzingen zouden zijn dat er bepalingen van de Opiumwet zouden worden overtreden. Dat in deze zaak niet gebeurd, de douaneambtenaren hebben direct verdovende middelen-speurhonden ingezet.

De rechtbank overweegt omtrent dit verweer het navolgende.

Dit verweer vindt geen steun in het recht.

Ingevolge artikel 12 Douanewet zijn aan onderzoek onder meer onderworpen de in entrepots aanwezige goederen.

Niet valt in te zien waarom, vanuit douanerechtelijk oogpunt geen controlebevoegdheid bestond met betrekking tot dit entrepots.

Dat de douaneambtenaren waren vergezeld van narcoticaspeurhonden, bestempelt de door hen uitgevoerde controle nog niet (louter) tot een onderzoek naar de bij de Opiumwet strafbaar gestelde feiten. De officier van justitie heeft ter terechtzitting aangegeven dat er geen sprake was van een (louter) onderzoek naar de bij de Opiumwet strafbaar gestelde feiten; in het onderhavige geval betrof het een breed onderzoek, waarbij tevens sigaretten, documenten en valse telefoonkaarten zijn aangetroffen.

Tot een onderzoek naar de bij de Opiumwet strafbaar gestelde feiten waren de douaneambtenaren, gelet op het bepaalde in artikel 8 en 9 van de Opiumwet, overigens wel bevoegd. De rechtbank verwerpt derhalve dit verweer.”

2.2. een vonnis van 21 augustus 2003 van de meervoudige strafkamer van wederom de rechtbank Rotterdam. Onder meer het volgende is in het vonnis opgenomen:

“DE ONTVANKELIJKHEID VAN DE OFFICIER VAN JUSTITIE IN DE VERVOLGING EN DE RECHTMATIGHEID VAN DE BEWIJSVERGARING (...)

Namens de verdachte heeft zijn raadvrouw aangevoerd, primair dat de officier van justitie niet-ontvankelijk dient te worden verklaard in de vervolging en subsidiair dat de resultaten en de daarop gebaseerde vervolgonderzoeken van de controle-actie van opslagboxen door medewerkers van de douane niet tot bewijs mogen bijdragen, aangezien deze controle-actie volgens de raadvrouw buiten elk wettelijk kader viel en de douanemedewerkers derhalve onbevoegd zijn opgetreden.

Door de raadvrouw is verder aangevoerd dat de douanemedewerkers bij hun optreden disproportioneel geweld hebben gebruikt, aangezien uit het proces-verbaal blijkt dat het slot van de desbetreffende opslagbox waarin de telefoonkaarten werden aangetroffen, eruit geboord is.

De rechtbank is van oordeel dat, zo er al dusdanige vormverzuimen aan deze controleactie kleven dat geoordeeld zou moeten worden dat deze controleactie onrechtmatig heeft plaatsgevonden, deze onrechtmatigheid slechts geldt ten aanzien van de eigenaar/huurder van de bewuste opslagruimte en niet ten aanzien van verdachte. Als er bij controle door de douane van de opslagruimte al een norm zou zijn overtreden, is dat geen norm die verdachte beoogde te beschermen. Nu de rechtbank ook overigens niet is gebleken dat een rechtens relevant belang van de verdachte is geschonden, mogen de uit deze controleactie voortvloeiende bewijsmiddelen, te weten de telefoontaps, de daaropvolgende doorzoeking van de woning van verdachte alsmede de verklaringen die hierop zijn afgelegd, voor het bewijs worden gebruikt. Het primaire en subsidiaire verweer van de raadvrouw wordt mitsdien verworpen.”

3. Op 10 november 2003 liet de Douane telefonisch daarnaar gevraagd weten dat haar onderzoek naar de (ongeveer) 700 opslagboxen bij X op 4 maart 2003 tot 20.00 uur had geduurd.

Een dag later, te weten op 5 maart 2003, werd het onderzoek voortgezet. Op 5 maart 2003 had het onderzoek alleen in de ochtend plaatsgevonden, aldus de Douane. Op 4 maart in de avonden tot 20.00 uur, alsmede op 5 maart in de ochtend vonden volgens de Douane met name onderzoeken plaats van opslagboxen, waarvan de huurders telefonisch daarnaar gevraagd hadden aangegeven bij het onderzoek aanwezig te willen zijn, maar niet in staat waren om op een eerder tijdstip naar het complex van X te komen. De Douane liet weten dat nog niet op het complex van X door haar gecontroleerde boxen op 4 en 5 maart in de ochtend werden bewaakt.

Voorts deelde de Douane tijdens het telefoongesprek mee dat uit de door X voor aanvang van het onderzoek overgelegde administratie niet viel op te maken welke opslagboxen aan particulieren dan wel aan bedrijven werden verhuurd.

4. De Douane deelde op 18 februari 2004 telefonisch daarnaar gevraagd mee dat zij op grond van de haar in artikel 12, aanhef en onder c. Douanewet gegeven controlebevoegdheid, te weten het aan onderzoek onderwerpen van plaatsen voor distributie en overslag voor goederen die over de weg worden vervoerd, bevoegd was om het complex van X te onderzoeken.

5. Bij brief van 2 maart 2004 stuurde de Douane de Nationale ombudsman een afschrift van het controleprotocol dat op 12 december 2003 is opgesteld door de Douane en de

vereniging van verhuurders in de self-storage branche, te weten de Self Storage Association te Amsterdam. Voorzover hier van belang is het protocol opgenomen in de Achtergrond, onder 5.

Achtergrond

1. **Douanewet** (Wet van 2 november 1995, Stb. 553)

Artikel 11

“Degene die een aan onderzoek onderworpen entrepot, ruimte voor tijdelijke opslag, plaats, spoorwegemplacement, haven, luchthaven, terrein, gebouw, erf of vervoermiddel in gebruik heeft, is verplicht ten behoeve van een ingevolge wettelijke bepalingen te verrichten onderzoek de inspecteur en de door deze aangewezen personen desgevraagd toegang te verlenen tot alle gedeelten van die locatie of dat vervoermiddel.

De gevraagde toegang moet worden verleend op elk tijdstip.

Degene die een locatie of vervoermiddel als bedoeld in het eerste lid in gebruik heeft, is verplicht desgevraagd de aanwijzingen te geven die voor het onderzoek nodig zijn.”

Artikel 12

“Aan onderzoek door de inspecteur zijn onderworpen:

entrepots en ruimten voor tijdelijke opslag;

plaatsen die door TNT Post Groep N.V. tot behandeling van postzendingen worden gebezigd;

spoorwegemplacementen, plaatsen voor distributie en overslag voor goederen die over de weg worden vervoerd, havens, haventerreinen en luchthavens;

alle niet-besloten terreinen met uitzondering van erven;

gebouwen, erven en besloten terreinen die tot stalling of herstelling van vervoermiddelen zijn ingericht of kennelijk daartoe worden gebezigd;

niet onder onderdeel a of b vallende gebouwen, erven en besloten terreinen:

1°. waarvoor een krachtens wettelijke bepalingen vereiste toestemming, vergunning, goedkeuring of aanwijzing van kracht is;

2°. Die in een ingevolge wettelijke bepalingen gedane aangifte of kennisgeving zijn vermeld als de plaatsen waar zich in de aangifte of kennisgeving omschreven goederen bevinden;

alsmede de aldaar aanwezige goederen en de op die bedoelde locaties en goederen betrekking hebbende bescheiden waarvan de kennisneming van belang kan zijn voor de heffing van de rechten bij invoer.”

Artikel 27

“De inspecteur heeft het recht in de uitoefening van zijn werkzaamheden waartoe hij ingevolge wettelijke bepalingen bevoegd is, geweld te gebruiken wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt.

Aan het gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf.

De ambtenaren van de rijksbelastingdienst zijn bevoegd tot het onderzoek aan de kleding van personen bij de werkzaamheden waartoe zij ingevolge wettelijke bepalingen bevoegd zijn, indien uit feiten of omstandigheden blijkt dat een onmiddellijk gevaar dreigt voor hun leven of veiligheid, die van de ambtenaren zelf of van derden en dit onderzoek noodzakelijk is ter afwending van dit gevaar.

De uitoefening van de bevoegdheden bedoeld in het eerste en derde lid dient in verhouding tot het beoogde doel redelijk en gematigd te zijn.

Bij algemene maatregel van bestuur worden regels gesteld met betrekking tot de toepassing van dit artikel.”

2. Douanewet, Memorie van Toelichting, Tweede Kamer, vergaderjaar 1993-1994, 23 716, nr. 3, blz. 21-22.

“...Hoofdstuk 2

Controlebepalingen

(...)

§ 3 (Controle op de naleving van wettelijke bepalingen)

De controle op het gebied van de douane geschiedt thans in belangrijke mate aan de hand van de administraties van betrokkenen. Gelet op de aard van de heffingen bij invoer is het evenwel noodzakelijk dat tevens - veelal in aanvulling op de administratieve controle - fysiek toezicht wordt uitgeoefend. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan een peiling van de aanwezige goederen in een douane-entrepot ter controle van de voorraadadministratie. Voorts kan aan goederen een douanebestemming worden gegeven, bijvoorbeeld de opslag in het vrij entrepot, waarbij de controle primair geschiedt aan de hand van fysiek toezicht wegens het ontbreken van de mogelijkheid om langs administratieve weg te controleren.

Hoewel fysiek toezicht in de eerste plaats is gericht op de goederen die in expeditie zijn en wordt uitgeoefend bij het vervoer, de lossing, de lading, de uitslag of de inslag van goederen, is toch in vele gevallen, vooral gelet op de grote financiële belangen bij de heffing van landbouwheffingen, toezicht nodig op bepaalde gebouwen en plaatsen waar goederen aanwezig zijn. Dit is met name het geval in situaties waarin een vergroot risico bestaat op vermenging of verwisseling van communautaire en niet-communautaire goederen.

(...)

Artikel 12

In artikel 12 is bepaald welke locaties aan onderzoek zijn onderworpen. Door deze aanwijzing is de gebruiker van zo'n locatie ingevolge artikel 11 gehouden toegang te verlenen aan de inspecteur. Als locaties zijn aangewezen die locaties waar een intensief verkeer van niet-communautaire en communautaire goederen plaatsvindt. Een controle van deze locaties is gewenst omdat de mogelijkheid tot fraude aldaar aanwezig is. Daarbij kan onder meer worden gedacht aan statusverwisseling - verwisseling van communautaire en niet-communautaire goederen - van de aldaar aanwezige goederen. De hier beoogde controlemogelijkheid strekt zich niet alleen uit tot de locaties, maar ook tot de aldaar aanwezige goederen..."

3. **Wet op de accijns** (Wet van 31 oktober 1991, Stb. 561)

Artikel 83

"1. Accijnsgoederenplaatsen en plaatsen ten aanzien waarvan het aldaar vervaardigen of voorhanden hebben van accijnsgoederen is onderworpen aan beperkende bepalingen zijn onderworpen aan onderzoek.

2. Aan onderzoek zijn mede onderworpen vervoermiddelen. Artikel 51 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen is van overeenkomstige toepassing.

3. In afwijking van artikel 51, tweede lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen kan de toegang tot een ingevolge het eerste en tweede lid aan onderzoek onderworpen plaats of vervoermiddel op elk tijdstip worden gevorderd.

4. Ten behoeve van het onderzoek, bedoeld in het tweede lid, is, overeenkomstig bij ministeriele regeling te stellen regels, op vordering van de inspecteur of een door hem aangewezen ambtenaar:

a. de gezagvoerder van een schip gehouden het schip terstond vaart te doen verminderen, te doen bijdraaien of te doen stil houden en aanleggen;

b. de bestuurder van een ander vervoermiddel dan een schip gehouden dit terstond te doen stilstaan en, indien het vervoermiddel door mechanische kracht wordt voortbewogen, de motor buiten werking te stellen.

5. De in het vierde lid bedoelde ambtenaren zijn bevoegd een vervoermiddel, als bedoeld in het vierde lid, te brengen of te doen brengen naar een nabij gelegen plaats. De gezagvoerder of bestuurder is verplicht desgevorderd zijn voor het onderzoek en het vervoer noodzakelijke medewerking te verlenen en de ambtenaren met het vervoermiddel te vervoeren.”

4. **Algemene wet inzake rijksbelastingen** (Wet van 2 juli 1959, Stb. 301)

Artikel 50

“1. Degene die een gebouw of grond in gebruik heeft, is verplicht de inspecteur en de door deze aangewezen deskundigen desgevraagd toegang te verlenen tot alle gedeelten van dat gebouw en alle grond, voor zover dat voor een ingevolge de belastingwet te verrichten onderzoek nodig is.

2. De gevraagde toegang moet worden verleend, tussen acht uur 's ochtends en zes uur 's avonds, met uitzondering van zaterdagen, zondagen en algemeen erkende feestdagen.

3. Indien het gebouw of de grond wordt gebruikt voor het uitoefenen van een bedrijf, een zelfstandig beroep of een werkzaamheid als bedoeld in artikel 52, eerste lid, wordt, voor zover het redelijkerwijs niet mogelijk is het onderzoek te doen plaatsvinden gedurende de in het tweede lid bedoelde uren, de gevraagde toestemming verleend tijdens de uren waarin het gebruik voor de uitoefening van dat bedrijf, dat zelfstandig beroep of die werkzaamheid daadwerkelijk plaatsvindt.

4. De gebruiker van het gebouw of de grond is verplicht desgevraagd de aanwijzingen te geven die voor het onderzoek nodig zijn.”

5. Controleprotocol opgesteld op 12 december 2003 tussen de Douane en de vereniging van verhuurders in de self-storage branche, te weten de Self Storage Association te Amsterdam

“CONTROLEPROTOCOL

Dit protocol geeft de uitgangspunten weer die de Belastingdienst/Douane in beginsel zal hanteren bij algemene periodieke douanecontroles en flitscontroles bij leden aangesloten bij de Self Storage Association te Amsterdam (hierna: SSA). Het protocol beoogt geenszins de wettelijke controlebevoegdheden van de Douane te beperken, maar strekt er slechts toe omwille van een praktische uitvoering van de controles bepaalde uitgangspunten vast te leggen. Het protocol beoogt overigens evenmin een verruiming van de wettelijke controlebevoegdheden van de Douane te bewerkstelligen.

Bij het vaststellen van het protocol is mede overwogen dat uit controles bij selfstoragebedrijven in de regio's Amsterdam, Breda, Rotterdam en Utrecht feitelijk is gebleken van (ernstige) schendingen van de wet- en regelgeving.

Naar aanleiding van de uitgevoerde controles is er overleg geweest tussen de Douane en SSA. Tijdens dit overleg heeft de Douane de intentie uitgesproken dat het van belang is dat de controles door de Douane worden voortgezet. SSA heeft aangegeven dat voor haar van belang is dat de overlast die de huurders van haar leden als gevolg van de controles kunnen ondervinden zoveel mogelijk wordt beperkt. Van de zijde van de douane wordt het als belemmerend ervaren dat de SSA tot op heden niet tegemoet komt of niet in staat is te voldoen aan de wens van de douane ten behoeve van de douanecontroles een zogenaamde moedersleutel ter beschikking te stellen.

Bij het overleg over de vaststelling van het protocol heeft SSA de huurders van haar leden niet vertegenwoordigd. Het staat deze huurders vrij zich met alle beschikbare (legale) middelen tegen de controles te verzetten.

Als gemeenschappelijk doel bij het vaststellen van dit protocol hebben de Douane en SSA het tegengaan van misbruik van de boxen.

Het geheel overziend en als resultaat van het overleg tussen de SSA en de Douane zullen de volgende uitgangspunten bij controles worden gehanteerd.

(...)

Artikel 2

De controles zullen worden ingesteld met inachtneming van de wettelijke bepalingen en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

(...)

Artikel 6

De Douane zal in beginsel alle huurders van te controleren boxen telefonisch uitnodigen de box daartoe te openen. Daarbij zal de Douane de huurder een redelijke termijn gunnen aan het verzoek tot opening te voldoen. Bij het bepalen van de redelijke termijn houdt de Douane naast operationele aspecten ook rekening met de belangen van de huurder. De redelijke termijn is in de tijd gezien begrensd dit zal tot gevolg hebben dat in een aantal gevallen de huurders geconfronteerd zullen worden met diverse vormen van overlast.

Artikel 7

De selectie van het aantal door de Douane te controleren boxen zal zoveel mogelijk op de dag voorafgaande aan de controle plaatsvinden. Nadat dit aantal bekend is zal in overleg met de verhuurder besproken worden hoeveel tijd de controle in beslag zal nemen, waarbij, binnen de grenzen van de beschikbare capaciteit van de Douane, zoveel mogelijk rekening zal worden gehouden met het belang van de verhuurder de overlast van de controle zo beperkt mogelijk te houden. De particuliere huurders zullen door de Douane zoveel mogelijk op de avond voorafgaande aan de controle worden benaderd en de bedrijfsmatige huurders in de (vroeg) ochtend van controle dag.

Artikel 8

Daar waar sprake is van bijzondere omstandigheden betreffende een box of een huurder, kan de Douane, zonder de huurder vooraf uit te nodigen, besluiten de box te openen.

Artikel 9

Van bijzondere omstandigheden in de zin van artikel 8 is in ieder geval sprake als de door de huurder opgegeven gegevens betreffende naam, adres, woonplaats, bedrijfsactiviteit, telefoonnummers kennelijk onjuist of onvolledig zijn.

Van kennelijk onjuiste gegevens is onder meer sprake indien de door de huurder opgegeven telefoonnummers niet (meer) in gebruik zijn, de huurder op het opgegeven adres niet (meer) voorkomt in de Gemeentelijk Basisadministratie, de opgegeven persoon aangeeft niet bekend te zijn met het huren van een box. Ten behoeve van nader onderzoek hiernaar kan door de Douane een kopie van het identiteitsbewijs dat zich bevindt in de administratie van de verhuurder worden opgevraagd.

Van bijzondere omstandigheden is voorts ook sprake indien de Douane over bijzondere controlesignalen beschikt die wijzen op de mogelijke aanwezigheid van verboden goederen.”

6. **Memorie van Toelichting bij de Algemene wet op het binnentreden** (Tweede Kamer der Staten-Generaal, vergaderjaar 1984-1985, 19 073, nrs. 1-3, pag. 19 en 20)

"Par. 11. De begrippen woning, bewoner en binnentreden

(...) Deze begrippen zijn in het wetsontwerp evenmin als in de bestaande wetgeving ter zake het binnentreden in woningen gedefinieerd.

Over het begrip *woning* valt het volgende op te merken. Het grondrecht van de onschendbaarheid van de woning beschermt de huisvrede, dat wil zeggen het ongestoord verblijf in een ruimte die tot exclusief verblijf voor een persoon of voor een beperkt aantal in een gemeenschappelijke huishouding levende personen ingericht en bestemd is. Het huisrecht strekt tot bescherming van dit ongestoorde gebruik van de woning, en dus niet tot bescherming van de eigendom of de huur daarvan."